

MOTHER

A Letter Across Time

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: आई

मी लहान होतो तेव्हा, जेव्हा जेव्हा तू कोणाला माझ्या जन्माविषयी सांगायचीस, तेव्हा तू नेहमी त्याच प्रश्नाने सुरुवात करायचीस जो तू माझे पहिले रडणे ऐकल्यावर विचारला होतास: “तो निरोगी आहे ना?” आणि वर्षानुवर्षे मला वाटत होते की मुले तुकड्या-तुकड्यांनी जगात येतात, जोडावी लागणाऱ्या खेळण्यांसारखी. मी तसे म्हटल्यावर लोक हसत. मग आम्ही सगळे मोठे झालो आणि आम्हाला कळले की ते खरे होते.

आधी वाढणारे एक शरीर येते. मग विकसित होणारी एक शक्ती. मग आपले आईवडील कोण आहेत याची आठवण करून देणारा एक मेंदू.

तू आणि मी... आपण सुरुवातीपासूनच संघर्ष होतो. आपण नेहमी विभागलेले राहू हे समजायला मला पाच वर्षे लागली. तुला वाटायचे आपण एकसारखे आहोत. पण माझा अर्धा भाग तू नव्हतीस — ते माझे वडील होते.

मी तुझ्यावर प्रेम केले नाही कारण प्रेम कसे काम करते हे तू मला कधीच शिकवले नाहीस. मी तुझा द्वेष केला नाही कारण माझ्या DNA मध्ये तो संकेत नव्हता. पण मी साठ वर्षे तुझा राग वाहिला, आणि काही महिन्यांपूर्वी तो मी तुझ्या थडग्यावर तुला परत केला.

आज मातृदिन आहे. जग हजार गोष्टींसाठी “धन्यवाद” म्हणायला वापरते असा एक दिवस. पण कृतज्ञता हा फक्त एक शब्द आहे — बाकी सगळी तथ्ये आहेत.

म्हणून, मी दुरूनच तुझा उत्सव साजरा करतो. कोणताही राग नाही. क्षमेची गरज नाही. कारण अखेर मला एक गोष्ट समजली: तू मला जे दिले नाहीस, ते तुझ्याकडे नव्हते — आणि ते कुठे शोधायचे हे तुला माहीत नव्हते. तुझ्या आईवडिलांनी तुला कधीच मशाल सोपवली नाही.

तू कुठूनही मला वाचत असलीस, तरी मी तुझ्यासाठी हे ठेवून जातो: मी तुला हसवलेल्या प्रत्येक वेळेची आठवण. कारण तू नेहमी मानायचीस की मी कोणीतरी अनपेक्षित होतो. पण मी तसा नव्हतो. मी फक्त तुझा लहान मुलगा होतो.

अलविदा, आई.
Nando